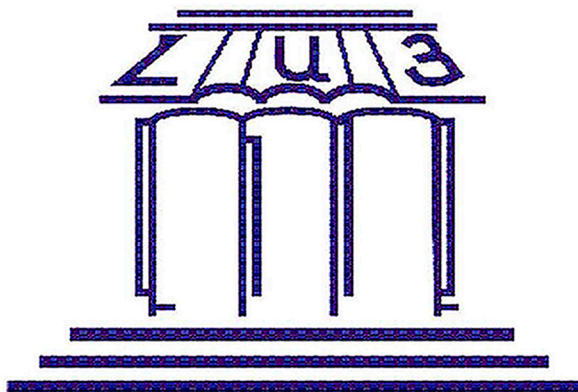

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Մույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a **Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported** (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ԼԵՆԻՆԸ ՀՆԴԱՍՏԱՆՈՒՄ

ԹԱՐԴԵ ԽՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԿԱՐԱՆԵՐԸ

Ե. ՍԱՖՈՆՈՎԱՅԻ

ՊԵՏՐՈՍ

891.71-93

L-35 Այ

30 MAY 2011

1007
32566

Այս պատմվածքը գրել է մի մոկոտ
յերենիսա: Առաջ եւա ապրում եր Տիբե-
տում, իսկ հիմա, գալով Հեկինգրադ,
սովորում է արեւելեյան ազգերի ին-
տիպուտում:

1920 թվին յես գնացի Հնդկաստան իմ մի ընկերոջ մոտ: Ընկերս ասարում եր Կալկաթա քաղաքից վոչ հեռու, Սետվար գյուղում:

Մի անգամ յես ու ընկերս անցնում եյինք տաճարի մոտով: Տաճարի առաջ հափաքվել էյին մի խումբ մարդիկ: Նրանք շտապում էյին փիղ նստել և պատրաստվում էյին տեղ գնալ յերգով, նվագով: Յես հարցրի ընկերիս.

— Նրանք ուր են գնում:

— Այսոր տոն և, պատասխանեց ընկերս:

Ժողովուրդը գնում է դաշտ զբոսանքի։ Մենք
 ել գնանք աֆետեղ։ Մենք փիղ նստեցինք և գնա-
 ցինք։ Յերբ գյուղից մի յերեք կիլոմետրի
 չափ հեռացանք, յես տեսա ելի մարդկանց մի
 մեծ բազմութիւն։ Վորը վտտով եր գնում, վո-
 րը փղով։ Յես հաշվեցի մոտ յերեսուն փիղ։
 Մենք ավելի մոտեցանք նրանց։ Յեվ ահա
 յես տեսա փղերի շարքում մի հատուկ զար-
 դարված փիղ։ Փղի մեջքին մի շքեղ վրան, վորը
 զարդարված եր գույնզգույն տերևներով և խաս
 կտորով։ Վրանի առաջ նստած եր մի մարդ, հա-
 գին վագրի մորթի և կառավարում եր փղին։
 Կողքերից գնում եյին չորս խնդուս, ձեռքերին
 բռնած տհազին հովհարներ գեղեցիկ զարդանդա-
 րած։

Այդ փրանում զրված եր մի մարդու ար-
ձան, փոր շատ գեղեցիկ դարդարված եր: Ներ-
քն, կտորի վրա, հնդկական գեղեցիկ տառերով
մակագրութիւն եր արված:

— Ասան, այնտեղ կտորի վրա ի՞նչ ե գրված,
հարցրի յես ընկերիս:

— Այնտեղ գրված ե. «Մեր հայրը»:

Յես չհասկացա թե այդ ինչ ե նշանակում,
բայց ել բան չհարցրի ընկերիս և շարունակ մտա-
ծում եյի — ո՞վ ե այդ «Մեր հայրը»:

Յեվ ահա մենք հասանք մի ահագին ընդար-
ձակ դաշտ, շրջապատված չորս կողմից պտղա-
տու ծառերով:

Յերբ յերեաց զարդարուն փիղը վրայի ար-
ձանով, նրան զիմալօրեցին յերգերով և նվա-
գով: Բոլորը մի ինչ վոր բան եյին գոչում: Բա-
կետները թռչում եյին յերկինք: Յերեսխաները
թղթե փռռաններ եյին բաց թողնում ահագին
մակագրություններով: Այդ մակագրություն-
ներն այնպես եյին, ինչպես փղին զարդարող
կտորի մակագրությունները:

Յերբ փիղը դուրս յեկավ դաշտի մեջ, մար-
դիկ սկսեցին ծաղիկներ ցանել, յերգել գոռալ
և պարել նրա շուրջը:

— Այս ի՞նչ արձան է,— մտածում է յի յես:
Յեվ հանկարծ ամբողջ ժողովուրդը գոռաց
դաշտում.

— Լենինը մեր հայրն է: Կեցցե Լենինը:
Այդպես յես առաջին անգամ լսեցի այդ
անունը:

Այդ Լենինի արձանն երբ Այդ ժամանակ զեռ
 չգիտեյի թե ով է Լենինը և չեյի հասկանում
 թե ինչո՞ւ յեն ուրախանում հնդիկները, ինչու
 յեն ծաղիկ ցանում, յերգեր յերգում, պարում։
 Յե՛վ միայն գալով Լենինգրադ, յես իմացա, վոր
 Լենինը պրուլետարական առաջնորդ է ազատա-
 րարն ամբողջ աշխարհի ճնշված ազգերի։

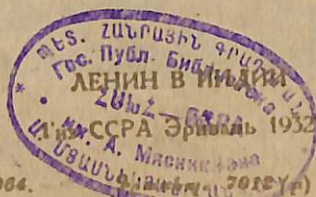
<< Ազգային գրադարան

NL0383770

ԳԻՆԵ 60 ԿՈՂ.

3449

Գինըրան № 1004.

Վիճ. Գինըրան Կոլլ. № 6489

Տիքմե 1000

891.71-93

L-35